

19 august - 25 august

Apelul lui Pavel către credincioșii galateni

Textul de memorat: „Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.” (1 Corinteni 11:1)

După cum am văzut în studiile anterioare, Pavel le-a vorbit galatenilor în mod deschis. Cuvintele lui categorice reflectă preocuparea sa pentru binele spiritual al bisericii pe care o înființase. Epistola către galateni abordează o problemă teologică esențială și, mai mult decât atât, demonstrează cât de importantă e doctrina corectă. Dacă nu ar fi atât de important ce credem, dacă nu ar conta atât de mult ca doctrina să fie corectă, atunci pentru ce atâta ardoare și intransigență în epistola lui Pavel? Adevărul este că are o mare importanță ce credem, mai ales când este vorba despre Evanghelie.

În Galateni 4:12-20, Pavel își continuă argumentația, dar schimbă puțin perspectiva. El a adus deja câteva argumente detaliate și complexe din punct de vedere teologic pentru a-i convinge pe galateni de greșelile lor, iar acum face un apel pastoral, cu caracter personal. Spre deosebire de învățătorii falși, care nu aveau nicio preocupare reală față de ei, Pavel își manifestă preocuparea autentică, îngrijorarea, speranța și dragostea, ca un păstor bun față de turma lui rătăcită. El nu numai că le corectează teologia, ci caută să le slujească celor pe care îi iubea.

Duminică, 20 august – Inima lui Pavel

1. Citește Galateni 4:12-20. Care este esența mesajului lui Pavel din acest pasaj?

Primul indiciu al frământării sufletești a lui Pavel este apelul personal pe care îl face în versetul 12. Apelul urmează imediat după ce Pavel le cere galatenilor să fie ca el. Din nefericire, unele versiuni nu redau deplin semnificația cuvântului tradus prin „vă rog”. Cuvântul din limba greacă este *deomai*. El poate fi tradus prin „a îndemna”, sau „a ruga”, dar cuvântul grecesc cuprinde și ideea de insistență (vezi 2 Corinteni 5:20; 8:4; 10:2). Pavel vrea să spună de fapt: „Vă implor!”

Pavel nu era preocupat doar de idei teologice și de doctrină. Inima lui era legată de oamenii care veniseră la Hristos prin lucrarea sa. El se considera mai mult decât un prieten pentru ei, era părintele lor spiritual, iar ei erau copiii lui. Mai mult chiar, Pavel aseamănă grija lui față de galateni cu îngrijorarea și durerea unei mame care dă naștere unui copil (Galateni 4:19). El crezuse că „durerile” de la început fuseseră suficiente pentru „nașterea” lor ca biserică. Dar acum, după ce galatenii se îndepărtaseră de adevăr, Pavel simțea din nou „durerile nașterii” pentru bunăstarea lor.

2. Care era dorința lui Pavel pentru galateni? Ce aștepta să vadă la ei? Galateni 4:19

Pavel spune că simte „durerile nașterii” pentru galateni. Cuvântul tradus prin „a lua chip” era folosit în domeniul medical, cu referire la dezvoltarea embrionului. Pavel apelează la această imagine pentru a arăta ce înseamnă a fi creștin, atât individual, cât și ca biserică. A fi urmașul lui Hristos nu înseamnă doar a face o mărturisire de credință, ci a suferi o transformare radicală pentru a ajunge asemenea lui Hristos. Pavel „nu aștepta doar niște schimbări minore în viața galatenilor, ci o transformare atât de mare, încât să-L vadă în ei pe Hristos.” – Leon Morris, *Galatians*, p. 142

Manifești caracterul lui Hristos în viața ta? În ce aspecte? În ce aspecte mai ai încă mult de crescut?

Luni, 21 august – „Vă rog să fiți ca mine”

3. Citește 1 Corinteni 11:1; Filipeni 3:17; 2 Tesaloniceni 3:7-9 și Faptele 26:28,29. Ce idei au în comun aceste versete cu ceea ce spune Pavel în Galateni 4:12? Cum să înțelegem acest verset?

În epistolele sale, Pavel îi încurajează de mai multe ori pe creștini să imite comportamentul său. În fiecare caz, el se dă pe sine ca exemplu pentru credincioși. El îi îndeamnă pe credincioșii din Tesalonic să procedeze ca el, adică să-și câștige singuri existența și să nu fie o povară pentru alții. Celor din Corint le cere să urmărească mai întâi binele altora, la fel cum face și el. Totuși preocuparea lui față de galateni pare a fi de o altă natură.

Pavel nu le cere galatenilor să *imite* exemplul lui, ci să *fie* ca el – referindu-se nu la *a face*, ci la *a fi*. De ce? Problema bisericii din Galatia nu era legată de un comportament imoral sau de un stil de viață lumesc, ca în cazul bisericii din Corint, ci de însăși esența creștinismului. Era legată mai mult de *a fi* decât de *a face*. Pavel nu le spune „faceți ca mine”, ci „*fiți ca mine*”. Exact aceste cuvinte din Galateni 4:12 apar și în apelul pe care i-l adresează Pavel lui Irod Agripa al II-lea, în Faptele 26:29: „Să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți cei ce mă ascultă astăzi, *să fiți așa cum sunt eu*, afară de lanțurile acestea” (sublinierea autorului). Cu alte cuvinte, Pavel le dorește să aibă aceeași experiență creștină ca și el, întemeiată doar pe Hristos; să aibă aceeași credință ca și el, care să se bizuiască pe ceea ce a făcut Hristos pentru ei, și nu pe faptele Legii. Galatenii puneau accent mai degrabă pe comportamentul lor decât pe identitatea lor în Hristos.

Pavel nu precizează în ce aspect dorește ca galatenii să fie ca el, dar contextul situației din Galatia ne arată că nu este vorba de un apel cu un caracter general sau de un îndemn care îngloba toate aspectele vieții. El era îngrijorat de faptul că, în privința mântuirii, ei se bazau pe ascultarea de Lege. De aceea, el se referă aici la dragostea minunată, la bucuria, la libertatea și la certitudinea mântuirii pe care le-a găsit în Isus Hristos. În lumina iubirii Sale minunate, Pavel învățase să privească toate lucrurile pământești ca pe un gunoi (Filipeni 3:5-9) și dorea ca și galatenii să aibă aceeași experiență.

Există cineva (în afară de Isus) care este un bun exemplu pentru tine? Ce trăsături de caracter demne de urmat are? Cum poți ajunge să le ai și tu?

Marti, 22 august – „Căci și eu sunt ca voi”

4. Citește 1 Corinteni 9:19-23. Cum ne ajută acest pasaj să înțelegem mai bine ce spune Pavel în Galateni 4:12? (Vezi și Faptele 17:16-34; 1 Corinteni 8:8-13; Galateni 2:11-14.)

Galateni 4:12 pare a fi un text mai greu de înțeles. De ce îi îndeamnă Pavel pe galateni să fie ca el, dacă el era (în engl.: devenise) ca ei?

După cum am văzut în secțiunea de ieri a studiului, dorința lui era ca ei să fie ca el în credința și încrederea deplină în Hristos, ca singură cale spre mântuire. Când declară că el este (a devenit) ca ei, Pavel face aluzie la faptul că el, deși era iudeu, s-a făcut asemenea neamurilor care erau „fără Lege”, ca să le vestească Evanghelia. Marele misionar al neamurilor a învățat să le vestească Evanghelia atât iudeilor, cât și neamurilor. Potrivit cu 1 Corinteni 9:19-23, el folosea diferite metode de prezentare a Evangheliei, în funcție de oamenii cărora li se adresa.

„Pavel a fost un pionier al metodei pe care astăzi o numim *contextualizare*, o metodă de transmitere a Evangheliei prin luarea în considerare a întregului context în care trăiesc oamenii cărora ne adresăm.” – Timothy George, *The New American Commentary: Galatians*, p. 321

5. Pavel arată și niște limite ale asemănării cu cei care sunt fără Lege. Ce spune el? 1 Corinteni 9:21

El afirmă că fiecare e liber să lucreze cu iudeii și cu neamurile în diferite moduri, dar această libertate nu include și dreptul de a duce o viață de păcat, întrucât creștinii sunt sub „Legea lui Hristos”.

Deși contextualizarea nu este întotdeauna simplă, „în măsura în care vom reuși să separăm miezul Evangheliei de învelișul ei cultural, pentru a adapta mesajul lui Hristos fără a-i compromite conținutul, vom reuși și noi să îl imităm pe Pavel.” – Timothy George, *Galatians*, pp. 321–322

Cum putem adapta astăzi mesajul Evangheliei, fără a-i compromite conținutul?

Miercuri, 23 august – Odinioară și acum

Odinioară, relația lui Pavel cu credincioșii galateni nu fusese tensionată și rece ca acum. Dimpotrivă, apostolul își amintește cu plăcere de vremea când a predicat Evanghelia pentru prima dată în Galatia și îi apreciază pe credincioși pentru modul în care l-au primit. Dar cum a ajuns la ei?

6. Ce eveniment l-a determinat pe Pavel să ajungă în Galatia și să predice Evanghelia? Galateni 4:13

Se pare că Pavel nu plănuise să predice Evanghelia în Galatia, dar, în timpul călătoriei, s-a îmbolnăvit și a fost nevoit fie să rămână acolo mai mult decât se aștepta, fie să meargă acolo pentru însănătoșire. Nu se știe exact despre ce boală e vorba. Unii presupun că Pavel s-a îmbolnăvit de malarie, alții consideră că a fost vorba despre o afecțiune a ochilor (dată fiind precizarea lui că galatenii și-ar fi scos și ochii ca să i-i dea lui). Este posibil ca boala lui să aibă legătură cu „țepușul” despre care vorbește în 2 Corinteni 12:7-9. În orice caz, se pare că boala aceasta a fost serioasă și i-a pus la grea încercare pe galateni.

Pe atunci, boala era privită ca un semn al dezaprobării divine (Ioan 9:1,2; Luca 13:1-4), deci ei ar fi avut motiv să-l respingă pe Pavel împreună cu mesajul lui. Însă l-au primit cu toată inima. De ce? Pentru că inimile lor fuseseră cucerite de predicarea despre Hristos (Galateni 3:1) și fuseseră convinse de Duhul Sfânt. De ce își schimbaseră ei atitudinea?

7. Care ar putea fi motivele pentru care Dumnezeu a îngăduit ca Pavel să sufere? Cum a reușit Pavel să le slujească altora în timp ce se lupta cu problemele personale? Romani 8:28; 2 Corinteni 4:7-12; 12:7-10.

Nu știm ce boală a avut Pavel, dar știm că a fost gravă. În această situație, el ar fi putut să dea vina pe Dumnezeu pentru problemele lui sau, pur și simplu, să renunțe la predicarea Evangheliei. Însă, în loc să se lase copleșit de situație, el a privit-o ca pe o ocazie de a se încrede mai mult în harul lui Dumnezeu. „Dumnezeu a folosit de nenumărate ori vicisitudinile vieții – boala, persecuția, sărăcia, chiar și dezastrele naturale și tragediile inexplicabile – ca ocazii în care să-Și manifeste îndurarea și harul și ca mijloace pentru înaintarea Evangheliei.” – Timothy George, *Galatians*, pp. 323–324

Cum poți învăța să te încrezi mai mult în Domnul atunci când treci prin necazuri și încercări? (Ce alte opțiuni ai?)

Joi, 24 august – „V-am spus adevărul”

8. Ce spune Pavel în Galateni 4:16? Ai avut vreodată o experiență asemănătoare? Vezi și Ioan 3:19; Matei 26:64,65; Ieremia 36:17-23.

Expresia „v-am spus adevărul” poate fi interpretată în sens negativ, mai ales în lumea contemporană, când poate fi privită ca o modalitate dură, insensibilă, necruțătoare de a-i prezenta cuiva o realitate neplăcută sau nedorită. Dacă nu ar exista explicațiile din versetele 12-20 și celelalte explicații din restul epistolei (vezi Galateni 6:9,10), am putea trage concluzia greșită că Pavel pune mai mult preț pe adevărul Evangheliei decât pe exprimarea dragostei. Este adevărat că el dorea ca galatenii să cunoască „adevărul Evangheliei” (vezi Galateni 2:5,14), însă, după cum am văzut, preocuparea sa față de galateni a apărut datorită iubirii sale pentru ei. Cine nu a simțit pe propria piele cât de dureros este să mustri pe cineva sau să-i vorbești deschis despre anumite adevăruri pe care, din diferite motive, nu vrea să le audă? Noi facem acest lucru pentru că ținem la omul respectiv, nu pentru că vrem să îl jignim, chiar dacă în primă fază el se va simți ofensat sau va manifesta mânie și ranchiună. Îi spunem adevărul în ciuda acestui lucru, pentru că știm că are nevoie să-l audă, chiar dacă nu este dispus.

9. Ce spune Pavel în Galateni 4:17-20 despre cei care vor să-i dezbine pe galateni? Ce anume dezaprobă la ei, în afară de teologia lor?

Spre deosebire de Pavel, care prin adevărul rostit risca să-și atragă mânia galatenilor, adversarii lui încercau să le câștige încrederea nu din dragoste pentru ei, ci din motive egoiste. Nu este foarte clar ce vrea el să spună prin

cuvintele „vor să vă dezlipească de noi”, dar se referă, probabil, la încercarea de a-i exclude pe galateni de la privilegiile Evangheliei dacă nu acceptau circumcizia.

De ce prezentarea adevărului este mai importantă decât dorința de a păstra relația cu destinatarii acestuia?

Vineri, 25 august – Un gând de încheiere

„În bisericile din Galatia, rătăcirea căuta să înlăture solia Evangheliei în mod deschis. Hristos, adevărata temelie a credinței, era cu totul dat la o parte pentru a fi înlocuit cu învechitele ceremonii ale iudaismului. Apostolul a văzut că, pentru a-i salva pe credincioșii din Galatia de influențele periculoase care îi amenințau, era nevoie să fie luate măsurile cele mai hotărâte și să fie date avertizările cele mai pătrunzătoare.

O învățătură de seamă pe care trebuie s-o învețe fiecare slujitor al lui Hristos este aceea că trebuie să-și adapteze lucrarea la condiția celor pe care dorește să-i ajute. Blândețea, răbdarea, hotărârea și fermitatea sunt la fel de necesare; însă toate acestea trebuie folosite cu un cuvenit discernământ. A te purta înțelepțește cu diferitele categorii de oameni, în împrejurări și în condiții diferite este o lucrare care cere o înțelepciune și o judecată luminate și sfințite de Duhul lui Dumnezeu. [...]

Pavel a stăruit cu multă căldură de aceia care cunoscuseră cândva puterea lui Dumnezeu să se întoarcă la iubirea lor dintâi față de adevărul Evangheliei. Cu dovezi de nezdruccinat, el le-a prezentat privilegiul pe care-l aveau de a deveni oameni liberi în Hristos, prin al cărui har ispășitor toți aceia care I se predau pe deplin sunt îmbrăcați cu mantia neprihănilor Sale. El a susținut adevărul că orice suflet care va fi mântuit trebuie să aibă o experiență sinceră și personală în lucrurile lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, pp. 282–285 (385–388)

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ieremia 17–23

1. Din ce cauză a spus Domnul că va aprinde un foc la porțile cetății?
2. Ce i-a adus lui Ieremia faptul că s-a lăsat înduplecat să vorbească din partea Domnului?
3. Domnul i-a vorbit împăratului lui Iuda când îi mergea bine, dar ce zicea el atunci?
4. De ce avea Domnul necaz pe unii proroci din vremea lui Ieremia?

Profeti și regi, capitolul 34

5. Ce anume va aduce neglijarea pocăinței și a ascultării de bunăvoie?